Ч. 23 Вторoк 29 сїчня (11 лютого) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і **Адмінїстрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Зради державної. — Гостина архикнязя Франца Фердинанда в Петербурзї. — З угорского сойму. — Вісти з Анґлиї.)

Рада державна присьвятила своє суботнїшнє засїданє нарадам над законом о континґентї рекрутів. Промавляло кількох опозицийних бесїдників, і виступали з ріжними закидами против войскової управи. Дискусия протягнула ся до години 6¾ вечером, почім президент замкнув засїданє і зазначив слїдуюче на четвер. — Дискусия буджетова розпічне ся в палатї послів імовірно ві второк д. 18. с. м. Аби буджет ухвалити перед Великодними сьвятами, відбувати ся буде кождого тиждня, від вівтірка почавши, по пять засїдань, а іменно будуть відбувати ся і засїданя вечірні. Гадають, що до полагодженя буджету вистане 20 таких подвійних засїдань.

В суботу вечером відбув ся в зимовій царскій палатї в Петербурзї обід в честь архикнязя Франц Фердинанда для 70 осіб. В тім обідї взяли участь всї великі князї і великі княжнї російскі, міністри і инші достойники. В часї обіду підніс тоаст цар Николай в честь Цісаря Франц Йосифа І. і архикнязя, а архикнязь в честь царя, цариції і цариції вдови. Музика грала гимн австрийский і російский. — Часописи симпатично обговорюють гостину архикнязя.

В угорскій палатї маґнатів інтерпелював ґр. Естергази в справі шкід, які наносять в північно-східній Угорщинї жиди напливаючи із Галичини. Президент міністрів Сель в своїй відповіди указав на акцию, предприняту правительством в користь північно-всхідних (руских) комітатів. Правительство руководить ся зглядами економічними, а не якими-там конфесийними або полїтичними, і з тої дороги не дасть звести ся нїякими криками і фразами. В случаю надужить положить ся їм конець. — Відтак ухвалила палата континґент рекрутів.

Річниця смерти королевої Вікториї і вступленя на анґлїйский престол короля Едварда VII. проминула тихо і майже незамітно. Смерть королевої помянули члени королївскої родини і двору богослуженєм і зложенєм кількох вінцїв — і на тім скінчено. Більше присьвячено заміток новому володїтелю, що звиш 60 лїт житя провів яко наслїдник престолу. Тай тут за той однорічний час не зайшло майже нїчого нового, все зістало по старому. До справ державної управи король мішаєсь рідко і дуже оглядно, так, що особистість монарха до. тепер не висунулась на перший плян, як прим. в Нїмеччинї. Все, що о анґлїйскім володїтелю сказати можна, то хиба роздаванє медалїв, декораций і нагород воякам, вертаючим з африканьской виправи, тай то, що єго голова цїла запрятана слабостю королевої, недомагаючою на ноги, будучими приготовленями коронаций-ними тай нещасною війною. — Полудневo-африканьска війна є без сумнїву цїлим нещастєм для Анґлиї, і поки она не покінчить ся, доти цїлий орґанїзм мов би задубенїв: не може бути анї рішучої акциї на вні, анї важних внутрішних реформ. Тому то мимо всякої гордости синів Альбіону указує ся там тепер дух умірковання. Чути голоси із анґлїйскої сторони, щоби навязати переговори з Бурами, оказати їм добру волю широкою амнестиєю, відкликати баніцию провідників, помогти економічно зруйнованим провінциям. Поза границями Анґлиї така єї тенденция, що становить полїтичну проґраму льорда Росберого, зробила дуже добре враженє і доводить, що половиця анґлїйского народа не бажає вже знищеня раси Бурів, но рада порозуміти ся з ними на одвітних услівях.

Новинки.

Львів дня 10-го лютого 1902.

— **З Видїлу краєвого.** П. Маршалок краєвий ґр. Андрій Потоцкий зарядив новий подїл чинностий межи департаменти Видїлу краєвого, почавши від дня 16-го с. м. в слїдуючий спосіб: Департамент І. (Др. Йосиф Верещиньский) обнимає справи громад і повітів, адмінїстрацию фонду касарняного, справи просьвіти, краєвий фонд, фонд шкільний, справи театральні, фундацию ґр. Скарбка і заведеня Осолиньских, фундациї стипендийні і т. д. — Департамент ІІ. (Тадей Романович) справи фінансові, а також справи дотикаючі торговлї і промислу, справи гірничі і сїльні. — Департамент ІІІ. (Др. Тад. Піляг) справи краєвого господарства, реґуляциї і мелїорациї, справи ветеринарийні, бюро статистичне, банк краєвий. — Департамент IV. (Каз. Лясковский) комунїкациї сухопутні і водні, справи митові, справи шляхотства. — Департамент V. (М. Онишкевич) справи санїтарні, шпиталї і лїчничі заведеня. — Департамент VI. (Мих. Глиджук) краєвий статут, ординацию вибор-

ЗРАДЛИВІ ФИЛЇ.

(З француского — І. Ребраха.)

І.

На вузкій греблї, котра з одної сторони звужувала устє ріки і хоронила привязані там лодки, около пятої години по полудни дали ся чути несподївано крики. Рибаки повиходили з коршми, жінки, поправляючи у вікнах свої бретоньскі чипцї, були неспокійні, немов би причували яке нещастє.

З дїтий, що бавили ся на побережу, одні поутїкали, инші розсипані на морскім березї, пiднялu тревожний крик, і стояли непорушно під впливом страху.

Одно з них упало до води.

Збігли ся люди. Однако мужчини споглядали по собі неспокійно. Берег був високий, а филї ударяючи о підмурованє, ломили ся, повертаючи о розсїяні в мори скали. Заметушило ся на побережу. Вкінци показало ся зпоза греблї відвязане човно, попихане сильними ударами весел. Бачене ще дитину, єї судорожні рухи, чути було глухий зойкіт. Прозрачна филя несла єї і окривала мов покривалом. Крики з берега правили човном. Виплило вже з пристани і пороло филї підіймаючись, аби їх переплисти, в скорих скоках. Але дитина, перед хвилею близько берега, відпливала чим раз дальше. Пізнїйше вже єї не бачено. — Певне пішла на дно, або розбила ся о скали. Човно нїколи не допливе до него!

Параз серед тревожної тишини непевности відозвав ся голос позаду:

— Що стало ся?

Безрадна товпа мимохіть розступила ся.

— Там, там! — кричали.

Чоловік похилив ся, опер одну долоню о берег греблї, і кинув ся до води. Всї з'уміли ся, — а серед товпи, в котрій заблисла надія, роздав ся шепіт....

— То Іво.... рибак з сусїдного сїльця — Іво спаситель....

Всї знали Івона. Видав він морю непримириму війну, загально о тім знали. Море забрало єму дїда, вітця і брата; але за кожду з тих жертв Іво видер єму десятки инших, і буде з ним бороти ся все, — неутомимо, доки з черги оно єго не вхопить. І розпочала ся одна з тих борб завзятих, хитрих, величавих, і могучих чоловіка з елементом, усмирителя з диким зьвірем, з котрої він доси все виходив побідителем. Однако вижиданє і непевність були страшні; Іво виграває! Бачено єго як поринав і никнув, а по хвили показав ся з дитиною. Підніс єї над головою, мов воєнну добичу, і при відгомонї щирих оплесків урадованої товпи плив до човна. Влїзли до човна. — Дитина жила. Іво, стріпуючи своє змочене одїнє, сказав без тїни гордости:

— Маю такого дїтвака дома. Менї здавало ся, що то він.

Стиснувши на березї кілька рук, висунув ся, незамічений — тайком.

ІІ.

Іво ішов вздовж моря, стежкою до села. Єго суворе лице роз'яснювало синє око, в котрім блищав огонь побіди. З висоти скали море немов клало ся до єго ніг, як побіджений ворог. Гордий з одержаної побіди, усьміхав ся солодко, з чувством сильного чоловіка.

Яка хороша була та зрадлива филя.

З близька усьміхала ся невинно. Окружена легкою, білявою піною, підносила ся, набирала краски темного смараґду. Грались они з собою в безнастанних здогонах, то піднимаючись в гору, то опадаючи на долину. Ледве прибрали ся в чудові перли, — гнеть розливали ся і мінили ся найріжнїйшими красками, як дуга.

Коли одні з них гинуть — зараз творять ся нові.

Бавила ся филя, а єї хребтом плив легкий шепіт. Місцями простягала ся та зрадни-

чу, границї краю, справи еміґрациї, рекрутацийні списи, кватирунки, жандармерия, консумцийні оплати, почти і телеграфи, запомоги і позички з причини огнїв. — Збільшено також обсяг дїяльности бюра президияльного, до котрого придїлено персональні справи всїх урядників і дїтарів занятих в бюрах видїлу краєвого, в краєвім бюрі продажи соли і в бюрі патронату для спілок ощадности і позичок. Придїлено там також справи служби краєвого Видїлу, справи всїх емеритів, як також справу королївского замку на Вавели.

— Стипендиї з краєвого Видїлу одержали між иншими: Мих. Демчук (руска ґімн. в Коломиї) 315 кор.; Евст. Грицай (руска ґимназия у Львові) 315 кор.; Мих. Бакатим (руска ґімн. в Перемишли) 210 кор.; Мих. Губчак (ґімн. в Тернополи) 315 кор.; Зенон Пук (реальна шк. в Станиславові) 315 кор.; а вкінци Мих. Клїш і Іван Демянчук, студенти фільософії на львівскім унїверситетї по 315 корон.

— Іспит з ручних робіт жіночих відбуде ся перед комісиєю іспитовою в Сокали дня 13-го лютого с. р.

— Скорість поспішних поїздів зелїзничих в ріжних краях представляє ся в слїдуючий спосіб: У Франциї на годину 93,5 км., в Анґлиї 87,7 км., в Німеччинї 82,7 км., в Бельґиї 79,6 км., в Голяндиї 75,7 км., в Австро-Угорщинї 73,2 км., в Росиї 61,5 км., в Данії 57,8 км., в Туреччинї 42,0 км., в Болгариї 35,0 км., в Грециї 33,7 км. Повисші дати зібрало бруксельске товариство ґеоґрафічне.

— Довгий вік. В Перемишли померла сими днями зарібниця Антонина Пакош, доживши 118 лїт. Пакошева віддала ся була, маючи лїт 27, з чоловіком жила 36, а 55 лїт була вдовицею. Мимо так глубокої старости була завсїгди здорова і мала добру память. Недавно тому перестудила ся старуха, занедужала і по кількенедїльній хоробі померла.

— Пес, що виратував пса з води. Оногди було у Відни множество людий сьвідками, як пес виратував пса від утопленя. Над каналом Дунаю на мостї імени Цїсаря Франц Йосифа зійшло ся було множество людий, бо пішла була чутка, що з Лїнцу має надійти по Дунаю бігач по водї, капітан Ґросман, котрий видумав якісь такі черевики, що може ними ходити по водї. На мостї і коло моста стояло кілька тисячів людий, а якийсь панок, котрому вже за довго було чекати на того водного бігача, — котрий мимоходом сказавши, таки й не прийшов — зачав тим забавляти ся, що кидав свому псови палицю до води, а той скакав і виносив єї. Аж ось бідний песико дістав ся у вир і вода єго вхопила і стала нести. То побачив якийсь другий великий пес і скочив за тамтим, доплив до него, вхопив за палицю, котру тамтой ще лиш корчево держав в зубах і став з цїлої сили тягнути пса з палицею за собою, притягнув аж до берега і коли вже перший пес став вилазити на беріг, пустив палицю і нїби урадований зі свого дїла, дивив ся лиш, як тамтой побіг з палицею до свого пана. Стоячі над водою люди, аж не знали як вихвалювати пса, що виратував свого „одноплемінника“, але за то тим більше стали виговорювати на того панка, що кидав свому псови палицю, через що той мало не втопив ся і остаточно так були розлютили ся, що той панок мусїв чим скорше втїкати, боячись, щоби єго ще й не побили.

— Репертуар руского театру в Долинї. Як ми вже вчера писали, руско-народний театр по трех представленях в Стрию, переїздить на десять представлень до Долини. А репертуар на Долину такий: В суботу (15 лютого) „Пісни в лицях“ опера народна в 3 актах М. Кропивницкого; в недїлю (16 лютого) „Душегуби“ драма в 5 дїях Тогобочного; в понедїлок (17 лютого) „Невольник“ образ історичний в 5 дїях М. Кропивницкого, в четвер (20 лютого) „Дон Цезар“ оперета в 3 дїях Делїнґера; в суботу (22 лютого) „Жидівка вихрестка“ драма в 5 дїях Тогобочного; в недїлю (23 лютого) „Ой не ходи Грицю та на вечерницї“ образ історичний в 5 дїях М. Старицкого і дра Александрова; ві второк (25 лютого) „Шавило“ штука в 5 відслонах К. Гліньского; в четвер (27 лютого) „Поворот батька“ опера в 3 дїях Ярецкого; в суботу (1 марта) „Ямарі“, оперета в 3 актах Целера; в недїлю (2 марта) „Власть тьми“ драма в 5 актах Льва ґр. Толстого.

— Нещаслива пригода. З Рави доносять нам: Дня 1 с. м. около 10 години перед полуднем, рубав Федько Сухань в Забірю дерево з пня, але так нещасливо, що оно спадаючи, привалило єго і забило на місци.

— Огнї. Зі Снятинщини доносять нам: Дня 25 сїчня с. р. згоріла в Русові хата і стайнї Танаса Мельничука, а шкода 400 К. була обезпечена. Огонь займив ся в наслїдок неосторожности. Дня 23 сїчня с. р. згоріла знов хата Федора Москалика в Красноставцях, а шкода виносяча 400 К. була обезпечена на 600 К. Суть познаки, що Москалик сам підпалив хату випровадившись з неї перед кількома днями. Слїдство судове в сій справі веде ся. — Дня 1 лютого згоріла в Хлібичинї лїсім коршма двірска, власність Александра Задуровича, а разом з нею і всї движимости шинкаря. Шкода виносить 274 К.

— Забобонність в Берлинї. Дурних не сїють, самі родять ся. Гадав би хтось, що то лиш у нас люди такі страшно темні та забобонні, а то показуєсь, що єсть їх повно і в такім великім а сьвітовім містї, як Берлин, столици німецкої держави і резиденциї німецкого цїсаря і пруского короля. Сими днями явилась там в міских маґазинах якась женщина і просила, щоби їй дали з чорного як вуголь пса, котрого там держали на ланцуху, три каплї крови, бо тих треба їй на лїк для єї хорого чоловіка. Якийсь чудотворний лїкар сказав їй як той лїк зробити і що він поможе, скоро недужий відмовить ще „Отченаш“. За знамените средство від сухіт уважають в Берлинї сало з псів, а міскі лупії мають з продажи єго добрий заробок. В Берлинї вірять також, що коли о півночи убити білу кітку і зробити з єї сала сьвічку, то можна відшукати всїлякі закопані скарби. Осел має приносити щастє тому, хто єго держить і длятого богато людий, замість псів до тягненя візків зачали тепер уживати ослів. Здаєсь, що ту повірку розширило між забобонних людий товариство для охорони зьвірят, котре змилосердилось над псами та захотїло їх вибавити з неволї робучих зьвірят і взялось заводити ослів. Забобонність в Берлинї розширилась так дуже, що обняла аж найвисші круги суспільности, в котрих люди так само лиш в делїкатнїйший спосіб туманять себе: спіритизмом або викликуванєм духів з тамтого сьвіта, всїлякими маґнетичними та електричними хрестками від ревматизму, болю голови і т. д. Словом забобонність стала так велика, що аж цїсар заборонив всїм тим особам з високих круґів вступ до свого двору, котриби займали ся спіритизмом або подібними забобонами. Щож дивного коли в такій Турцї, в Самборі або Дрогобичи появить ся якийсь чудотворчий лїкар, як ось Іван Несторович, котрого сими днями арештовано в Дрогобичи, та продає від ревматизму та епілепсиї всїлякі медалики та хрестики? — То вироби берлиньских фабрик і товар берлиньскої забобонности.

— Коваль клепле, поки тепле, погадала собі якась Ядвиґа Филиповска в Східници, і здоймила мерцеви, заким ще єго тїло добре застигло, золоту обручку, та забрала з єго хати всї єго річи. А то ось як було: Маґазинер акцийної спілки „Східниця“, Фридрих Фільбір, вибрав ся був з урядниками тої спілки, пп.: Штайнером і Доміном дня 1 с. м. на польованє до лїса в Уричу. Коли переходили попри якусь стирту сїна, зачепив Фільбір рушницею, она вистрілила і забила єго на місци. Коли тїло привезено до Східницї, довідалась о тим Филиповска, а маючи якісь претенсиї до помершого, зараз сама себе відшкодувала. Але не такої гадки як Филиповска була жандармерия; она арештувала Филиповску і відставила до суду в Дрогоби-

---

ця лїниво, або вдираючи ся на берег вскорі тревожно утїкала. Була она тепер нїжною, немов би пестила ся і корила ся, без завзятя, мимо програної борби — однако часами ударяла зрадниця несподївано і напрасно о берег, оприскуючи єго піною. Так ударяє нїгтями орел, котрого повіки видають ся примкнені.

А там, в просторі, далеко, принада тих филь замінювала ся в більше сувору і ґрізну красу. А послїдні промінї заходячого сонця топили їх, придаючи їм відтїнь розтопленого металю. Короткі филї, немов би спішачи ся перекидали ся вершками подертих на кусні хребтів, сипали довкола іскри, мов в зброї викутій зі стали, заповнювали безмежний овид і никли в тайній ґрозї безконечности.

Іво ішов, колисаний тисячию чародійних голосів. На право, напротив океана, з єго незглубимими тайнами, простягав ся ліс, а єго нутро крило ся під конарами розлогих дубів.

Ішов краєм нерівним, поритим филями і бурями, ішов бретоньским степом, де з поміж сїрих скал вицвитав денеде яловець, а папороть підіймала ся як вітрило, вторуючи тужно жалібному завиваню вихру в просторі. Дальше стежка ішла в гору, перетинаючи високі скали.

Іво побачив своє сїльце. Рибацкі хати, що тиснули ся довкола дзвінницї, виглядали як череда, спочиваюча коло свого пастиря. І там напротив моря, на дорозї, пізнавав свою хатину, похилену від старости буду, що трясла ся під напором вихрів і надморских заверух.

Хоч бідна, однако стояла, олицетворенє тої нужди, котру в собі крила. Ах, нужда, тверда нужда — а однако яка солодка, коли промине розпливаючи ся у спомин. А коли крізь то сїре і сумне око нужди — продре ся промінь радости, хоч би дрібненький, як сьвятоіваньский хробачок, як він заблищить, загріє, кріпшаючи і прибираючи розміри і тепло сонця. Нинїшний день був днем радости.

Хата сьміяла ся рожево, скупана в блеску заходячого сонця, посилаючи визов тому страшному морю. Чоловік ішов легко, мимо тяжкої одежи, утїшений новою побідою, яку одержав над тою зрадливою филею, в напрямі свого мешканя, котре єго вижидало. Певне мусїла жінка кілька разів виходити на поріг, прислонюючи очи і шукати єго на дорозї. Бачив вже єї пухку і хорошу — як витала єго усьміхом, в часї, коли малий Івась вилазив єму на колїна.

Івась з синими оченятами, що мінили ся як краски моря, такий сильний в третім роцї, від морского воздуха, що скріпляв єго легкі. На хвильку образ єго дитини змішав ся зі спомином уратованої. Єго нїжність віджила. Пізнїйше єго привид перейшов в зачарований круг будучности. Бачив Івана молодцем сильним, вступаючим в лодку, аби бороти ся з морем. Усьміхав ся до своїх мрій, сходячи стежкою і співаючи з радости рибацку пісню.

III.

Коли приступив до дверий, учув Іво неспокій, серце єму стиснуло ся. Длячого двері були зачинені? А коли їх отворив, кинули ся сусїди, заступаючи єму дорогу.

— Зажди! Не входи! О, мій бідний Іво

Споглянув на них здивований. Пізнїйше відбило ся о єго уши імя Івана. Іван? Маленький? — відсунув їх раменем і увійшов.

В глубинї комнати, на ліжку, лежав синий труп дитини. Жінка з криком і зойком розпуки повисла на шиї свого мужа. Сусїдки уриваними словами, з плачем, оповідали нещастє.Івась упав до моря, коли бавив ся на березї.... ратунок прийшов запізно.... Жінка страшно зарадала, обжаловуючи себе о недогляд... зломана, пригноблена, вижидаюча справедливого гніву вітця.

Іво стояв мовчки, блїдий, страшний перед дрібним тїлом. Виратував дитину иншого, а нїхто не найшов ся, щоби уратувати єго дитину. Але огірченє не діймило єго душі. Єго благоджувала християньска смирність і бретоньска преданість перед ґрозою смерти. А єго проста гадка рвала ся до моря. Спитав острим голосом:

— О котрій годинї?

— О пятій — хтось відповів.

Зойк вирвав ся єму з горла, подібний до рику.

чи, а то з тої рациї, що нїхто не має права присвоювати собі по якімсь небіщику річий, не доказавши, що має право до того.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 10 лютого. В суботу пополудни відбула ся рада мінїстрів під проводом дра Кербера. — Др. Кербер виїздить нинї до Будапешту, де забавить три днї. Цїлию тої подорожи єсть обговорене з мін. Селем нової митової тарифи.

Відень 10 лютого. При кінци суботнїшного засїданя палати послів заявив президент ґр. Феттер, що пос. дра Цвиклиньский зложив посольский мандат.

Міддельбург 10 лютого. Віддїл Анґлїйцїв під проводом Скута забрав 32 Бурів до неволї, між ними одного офіцира. В битві погибло 2 Бурів, а трех було ранених.

Вашинґтон 10 лютого. Потверджує ся вість, що Сполучені Держави прилучили ся до протесту Анґлїї і Японії против манджурского договора.

Будапешт 10 лютого. Угорский сойм з причини пущеня відрочено до четверга.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

„ТОВАРИШ“

ілюстрований календар на 1902 рік.

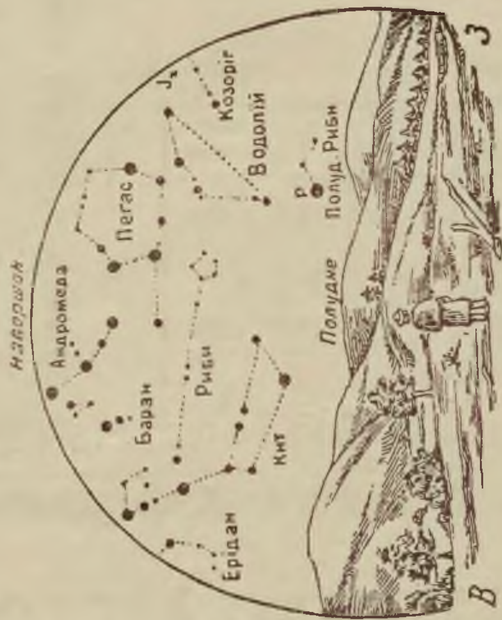
Товариш — се перша в тім роді книжка взагалї в нашім краю.

Товариш містить в собі 24 карт зьвіздистого неба (по дві на кождий місяць) і богато ілюстраций, прим. в війни бурскої, хінської, портрети визначнїйших людий і т. ин.

Товариш подає раду, як вибирати собі зване і як радити собі в ріжних хвилях і потребах житя.

Товариш важний і потрібний для всїх, а приступний для кождого, хто лише уміє читати.

Хто собі купить „Товариша“, буде знати то, що на небі і то, що на земли.

Полуднева сторона зьвіздистого неба в падолисті.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати „Календар в руцї“ і знати, як робить ся календар.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати справдї товариша, котрий стане єму в пригодї в неоднїй хвили житя.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати книжку, котра придасть ся єму не лиш на один рік, але й на цїле житє

Хто хоче пересьвідчити ся, що то все правда, що тут написано, нехай купить собі „Товариша“, а певно не пожалує. Цїна 1 К. без пересилки почтової; з пересилкою о 10 сотиків більше. Замовляти у Сеня Ґорука у Львові, пл. Домбровского, ч. 1.

— Пята година! година, о котрій він сам кинув ся у воду.

— Ах зрадниця, мантїйка!

Нараз зрозумів пестощі филь і цїлий глум тих усьміхів, які они єму посилали в дорозї. Коли видирав филї таму жертву, она забрала єму сина.

Ах, підла, страшенно підла!

Відвернув ся до моря з дико затисненим кулаком.

Зрадниця, она побідила! — а тепер ще співала і підіймала ся, весела, блискуча в послїдних блесках сонця.

На овидї послїдний рубець червоного, западаючого сонця гладив филї; єго блеск кинув кавову луну на око рибака, котрий стоячи піднимав своє чоло, насуплене местию, своє лице немов з ґраніту виковане.

Довго чоловік і море споглядали по собі, як два суперники, котрі хватають віддих перед початком борби. Оба здавало ся розмавляли, слухали взаїмно і розуміли, оба визывали ся взаїмно і грозили собі ненавистию.

Нараз заходяче сонце запало. Потемнїло море: здавало ся усуває ся, меншіє і здалека відозвав ся вихор надбережний і загудів ген над филями. А під поглядом чоловіка, здавало ся, море замовкло.

Жебрак.

(З росийского — Ів. Турґенева).

Я ішов улицею. Задержав мене жебрак, старий калїка.

Запалені, заплакані очи, посинїлі уста, поторгані лахи, обридливі рани — ах як страшно нужда знищила то марне сотворінє.

Протягнув до мене напухлу, почервонїлу, брудну руку. Стогнав, буквально зойчав о поміч.

Я почав глядати по всїх кишенях. Але нї мошонки, нї годинника, нї навіть хустини до носа я не найшов. Я не мав нїчого при собі.

Однако жебрак стояв при мнї все, дожидаючи, а єго рука дрожала і легко хитала ся.

Заклопотаний, засоромлений, я кріпко вхопив ту брудну, дрожачу руку...

— Не гнївай ся брате, не маю нїчого при собі.

Жебрак поглянув на мене своїми запаленими очима. Єго посинїлі уста почали усьміхати ся. Він також стиснув мої замерзлі пальцї.

— Добре, брате — залепетав — дякую тобі також і за то, то також милостиня, брате!

Я чув, що також я одержав від мого брата милостиню.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ відходить	
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підвамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підвамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави руской
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підвамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підвамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	4'40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підвамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави руской
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольного, Хирова, а в Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підвамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підвамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підвамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенции часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ессе Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у М. Кучабіньского Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).